
Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-11)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/hazater-es-felszolgal-nekik-gondolatok-evkozi-19-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Hazatér és felszolgál nekik - gondolatok évközi 19. vasárnapra

Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 18. vasárnapra.

Az evangélium [ide](#) kattintva olvasható.

1. Amivel ugyanis az ellenséget sújtottad, azzal minket felmagasztaltál, amikor hívtál bennünket. (Bölcs 18, 6-9)

A kivonulás éjszakája Isten szabadító erejét nyilvánította ki. Ez a szabadítás lett a megváltás előképe számunkra is.

2. Ábrahám hitből engedelmeskedett a hívásnak... (Zsid 11, 1-2.8-19)

Az ószövetség nagyjai - Ábel, Hénóch, Ábrahám és a többiek - mind a hit nagy

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-11)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

példái.

3. Csípőtök legyen felövezve, kezetekben égő gyertya legyen...
(Lk 12, 32-48)

A mai evangéliumi képek – a hazatérő úr, valamint a tolvajról és a betörésről –, a bátorság, a vigasztalás és a felelősség jegyeit hordozzák magukon. A menyegzőről hazatérő házigazdára várakozó szolgák éberségükkel és tettekeszségükkel a gazda elismerését és tiszteletét vívják ki. Az úr maga az Úr, Krisztus, aki második eljövételével visszatér hozzánk, hogy részesítsen a menyegző örömeiben, és maga rendez nekünk lakomát. Asztalához ültet, kötenyt tesz maga elé és felszolgál. Mert ő nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és váltságul adja életét sokakért.

Milyen fura ez a kép. Feje tetejére fordított világunkat talpára állítja. Aki a vezetés, a bármiféle hatalom ajándékát kapta, azért kapta, hogy szolgáljon vele másokat, a közösséget. Nem délibábot kergetünk, amikor arról álmodozunk, hogy a legnagyobbjaink minket, érdekeinket, jó ügyünket szolgálják. De mindannyian

---

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-11)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

szolgák vagyunk. Munkánk egyben szolgálati helyünk. Ahogyan katonaként a hazát, keresztényként mennyei Urunkat szolgáljuk. Az éberség, a készenlét, hogy másokat segítsünk a bajban, osszuk meg örömüket, kezdeményezzük a jót, és elsőként tegyük meg a lépést, minden szolgára érvényes.

Várakozni nem semmittevést jelent, és azt sem, hogy majd a szerencsés véletlenek ölünkbe pottyantják a nagy lehetőséget, s akkor „dobbantunk”, hanem inkább hűséget és kitartást. Mennyi türelmetlenség van bennünk, amikor hamar feladjuk a kezdeti lelkesedést, nem bírjuk kivárni a dolgok, a folyamatok révbe érését, és vagy állandó kapkodás, vagy kedveszegett benutság uralkodik el rajtunk. Legszívesebben mindenkit, a körülményeket, még Istent is siettetnénk, hogy önző céljaink egykettőre megvalósuljanak...

A nyári hőség közepén az olcsón csillapítható vágyak helyett Jézus konok helytállásra hív. Épp az Isten szeretetére utalnak legmélyebb vágyaink is, amelyet csak ő képes betölteni, és bízhatunk ígéretében, hogy előbb vagy utóbb biztos megérkezik. Leginkább rá legyünk tekintettel, amikor lelki állóképességünket erősítjük.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-11)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Milyen nagyszerű a mi Urunk: már azelőtt zörget, hogy mi zörgetnénk nála. Egyszer be kell engednünk ahhoz, hogy szóba álljunk vele, és kérnénk tőle valamit. Kéréseinket már megelőzi látogatása. Folyton érkezik, és jönni akar, mert nálunk érzi otthon magát. Hazatérő Urunk azt szeretné látni: abban a tudatban élünk, hogy velünk van, s ha el is ment, visszajön. Őt szolgáljuk akkor is, ha úgy tűnik, magunkat teljesítjük ki vagy valósítjuk meg. A hétköznapi, rutinszerű munkában, kötelességteljesítésben is az ő szolgálatában állunk. A tanítvány ezt egy percig sem hagyhatja figyelmen kívül. A bizonytalan órában érkező tolvaj képe is elsősorban nem a félelmet, hanem a tetteinkért vállalt felelősséget jelképezi. Isten az, aki a szíveket és a veséket vizsgálja. Nem bízhatjuk el magunkat, hogy a halál, a számonkérés még odébb van. „Még egészségesek vagyunk, még élnünk kell, most vagyunk fiatalok, egyszer él az ember”, és hasonló. Egyszer mindenkinek számot kell adnia sáfárkodásáról. Saját magáról és a rá bízottakról. Mit tett azért, hogy Isten országa szépségét felvillantsa, megerősítse, családjában, környezetében, közösségében, vállalkozásában továbbadja? Saját képességeit, tehetségét, tudását, pénzét önhatalmúan használta, mások ellenében, embertársait elnyomva, megalázva, öntörvényű, erőszakos kiskirályként, vagy a Gazda jelenlétében „élvezte” az életét? Sokszor megkísért a gondolat, hogy a felelőtlenebb életet éljük, másokat kihasználjunk. Állásunkat, társadalmi szerepünket, helyzeti előnyünket hatalomként fogjuk föl, s visszaélünk azzal mások sérelmére.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-11)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jézus éberséget, derűs felelősségtudatot sürgető példázatai mindig frissek, időszerűek. A hívő embert a remény élteti. Állandó készenlétben, éber, nyitott, szolgálatkész lelkülettel keresi minden nap, mit kíván tőle Ura. Hívó és hűséges ugyanazt jelenti. Akkor is hűséges az ember, ha lankad a figyelem, ha nincs kedve hozzá. A kezdeti szeretet tüze, a gazda szeretete hajtja, vonzza, élteti. Nem engedi, hogy szíve megkeseredjék, nem hagyja, hogy a csalódások megkeményítsék, nem lankad lelkesedése Ura késlekedése miatt, mert Gazdája minden percben érkezhetsz. Vágyik veled találkozni. Ezért bármi áron arra ügyel, hogy szíved érzékeny maradjon. Úgy is, hogy nem tartja természetesnek a bűnt, nem szoktatja magát az evilág égiet feledtető kényelméhez. Ha mindenkit körülötte el is nyom az álom, megmarad ébernek, hogy Ura bármikor jön, ajtót nyithasson neki.

Szerző: Sebestyén Péter (2019-08-11)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma